

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:2546

av **Jörgen Andersson (M)**

Bättre samverkan mellan penning- och finanspolitiken

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bättre samverkan mellan penning- och finanspolitiken och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Under lång tid har balansen mellan penningpolitiken och finanspolitiken i olika perspektiv ifrågasatts. Det finns många exempel på detta. För att nämna några kan vi dra oss till minnes hur Riksbanken frustrerat har riktat vädjan till politiken från tid till annan. En period kritiserades Riksbanken för att hålla räntorna på för hög nivå med motiveringen att de nödgades ta hänsyn till finansiell stabilitet. Där riktades argument mot politiken som inte förmådde att hantera nödvändiga bostadspolitiska reformer. Just för att undvika att hushållens skuldsättning skulle tillåtas växa för snabbt. Detta har under senare år vänts till det motsatta, det vill säga nu kritiseras Riksbanken för att hålla räntorna på för låg nivå och inte ta tillräcklig hänsyn för finansiell stabilitet. Motiveringen och argumentationen är desamma fast med en annan slutsats.

Från tid till annan har också röster hörts om att penningpolitiken inte kan göra hela jobbet. Regering och riksdag, har man menat, måste göra sin del. Jag håller med i den delen av argumentationen, oavsett slutsatser och föreslagen penning-/finanspolitik, i det att dessa två bör samverka och förstärka varandra, alternativt möta upp varandra. Det är alltför ofta man kan konstatera att det är helt i avsaknad av konsekvenser för det ena som det andra utformas. Under senaste tiden har det varit uppenbart – och en debatt har funnits runt detta – att både penningpolitiken och finanspolitiken agerar kraftfullt stimulerande på ekonomin. Utan att lägga värdering i om det är av godo eller ondo, är detta naturligtvis riskabelt därför att hänsyn inte tas för det ena inför det andra, vilket gör att konsekvenserna är svåröverblickbara. Min övertygelse är att detta måste överbryggas, en större samverkan behöver komma till för att undvika risker och i förlängningen kriser, alternativt att tillväxten får fart i tid och på ett hållbart sätt.

Det finns sannolikt flera sätt att gå tillväga för att utveckla denna samverkan och förståelse, samt bättre kunna analysera konsekvenser för den gemensamt förda politiken. Ett sätt skulle kunna vara att regeringen i budgetunderlaget tvingas redogöra för hur man prognostiserar och beräknar sina kalkyler utifrån förväntad penningpolitik. Detta för att kunna göra rimliga avvägningar, samt att kunna utvärdera i efterhand utifrån givna förutsättningar och utfall. Ett annat sätt skulle kunna vara att inrätta ett särskilt råd som har som uppgift att utvärdera samverkan och konsekvenser och vars uppgift är att ge rekommendationer till finansutskottet och dess utvärdering av Riksbanken. Detta kan kombineras med att finansutskottet även utvärderar finanspolitiken och hur den förhåller sig till penningpolitiken. Rådet skulle också kunna ge rekommendationer till regeringen.

Ett tredje sätt skulle kunna vara att ge den här uppgiften till det finanspolitiska rådet, och att det läggs till i deras uppdrag att utvärdera denna samverkan, för avrapporteringen till riksdagen via finansutskottet. En ambition att hitta en yta för denna typ av analys och utvärdering skulle gynna kompetensutveckling på området, och skulle kunna bidra till ny kunskap, till nytta för hållbar ekonomisk utveckling och till gagn för hela samhället.

Jörgen Andersson (M)